04/05/2020

Недеља мироносица у Саборном храму у Новом Саду



Епископ бачки г. Иринеј: Ми можемо да будемо у заједници са овим светим женама мироносицама и са свим верним ученицима Христовим само тако ако у нама самима буде светога мира – мира вере, наде, љубави, мира богољубља и човекољубља.

У Недељу мироносица, 20. априла/3. маја 2020. године, Његово Преосвештенство Епископ новосадски и бачки господин Иринеј началствовао је на светој архијерејској Литургији у Саборном храму у Новом Саду. Преосвештеном владици Иринеју су саслуживали: Његово Преосвештенство Епископ мохачки господин Исихије, свештеници Саборног храма и новосадски ђакони.

Беседећи после прочитаног јеванђелског зачала, владика Иринеј је најпре заблагодарио Господу и изразио радост што је, први пут после више недеља, света Литургија служена уз присуство верног народа. Данас је трећа недеља

периода којим прослављамо Васкрсење Христово, који се зове Педесетница јер траје педесет пуних дана. Када чујемо да је ово Недеља мироносица, прво што ће се многи од нас упитати: „Шта то значи мироносице?” Ван црквеног говорног подручја, ван наше хришћанске употребе речи, термина и израза, таква реч стварно не постоји. Поготову не постоји у језику и маниру оних који не само што се не причешћују него и не кроче никада у цркву, али су зато нама свима недељама, из дана у дан, солили памет шта ми смемо, а шта не смемо, и зашто ово смемо и оно не смемо, и неки, они најекстремнији, покушавали су посредно, појединi чак и непосредно, да оптужују Цркву за постојећу епидемију и заразу, што је безумље над безумљима. Нико се тако доследно и савесно није придржавао лекарских упутстава и државних директива за пажњу не само на своје здравље него, пре свега, и на здравље својих ближњих, као што су то чинили православни хришћани у нашем народу, али и свугде другде. Мироносице су жене које доносе са собом у рукама свето миро. У време Христовог живота на земљи, у јеврејском народу је био обичај да се покојници помажу тим освештаним миомирисом. У први дан недеље, врло рано, долазе ове жене мироносице да, по обичајима, помажу Христово тело миром, ароматским материјама. Успут се питају како ће изићи на крај са оним огромним каменом. Долазећи, виде, међутим, да је камен склоњен са врата гроба. Улазе у гроб и – уместо да виде тело покојника – на њихово запрепашћење виде анђела Божјега, светлог, блиставог, у светлим хаљинама. Прво „Христос васкрсе!” у историји је дошло управо од тог анђела. Иако је њихов страх био, рекли бисмо, готово непостојећи у односу на страх ученикâ, апостолâ, оне, слабе жене, биле су неустрашивије од мушкараца, и зато се прво њима и јавља радосна вест о Васкрсењу Христовом. Под Крстом стоје само оне, апостоли су се разбежали. Жене мироносице називају се с правом равноапостолнима, и оне су као и апостоли Христови, ништа мање у свести Цркве. Како ми данас можемо да будемо учесници њиховог подвига? Ми данас, каже наша света Црква, треба такође да будемо мироносци и мироносице. То свето миро, тај благопријатни мирис који треба да принесемо Васкрсломе Христу, јесте câмо наше биће, наша душа, наше срце, наша вера, наша љубав. Ми, хришћани, смо – каже апостол Павле – мирис угодан Богу. Као што је грех нешто што духовно заудара, тако вера, нада, љубав и свака врлина је нешто што духовно мирише. Ми можемо да будемо у заједници са овим светим женама мироносицама и са свим верним ученицима Христовим само тако ако у нама самима буде светога мира – мира вере, наде, љубави, мира богољубља и човекољубља. Призивам најпре самога себе, онда и све Вас, браћо и сестре, да се потрудимо, колико до нас стоји, да и ми са таквим духовним миром и

миром, спокојем у души, идемо у сусрет ка Христу, па ћемо и ми затећи не Гроб, не више ни празан Гроб, него Живога и Васкрслога Господа, Који и нас васкрсава из сваке смрти, истакао је Преосвештени владика Иринеј.

















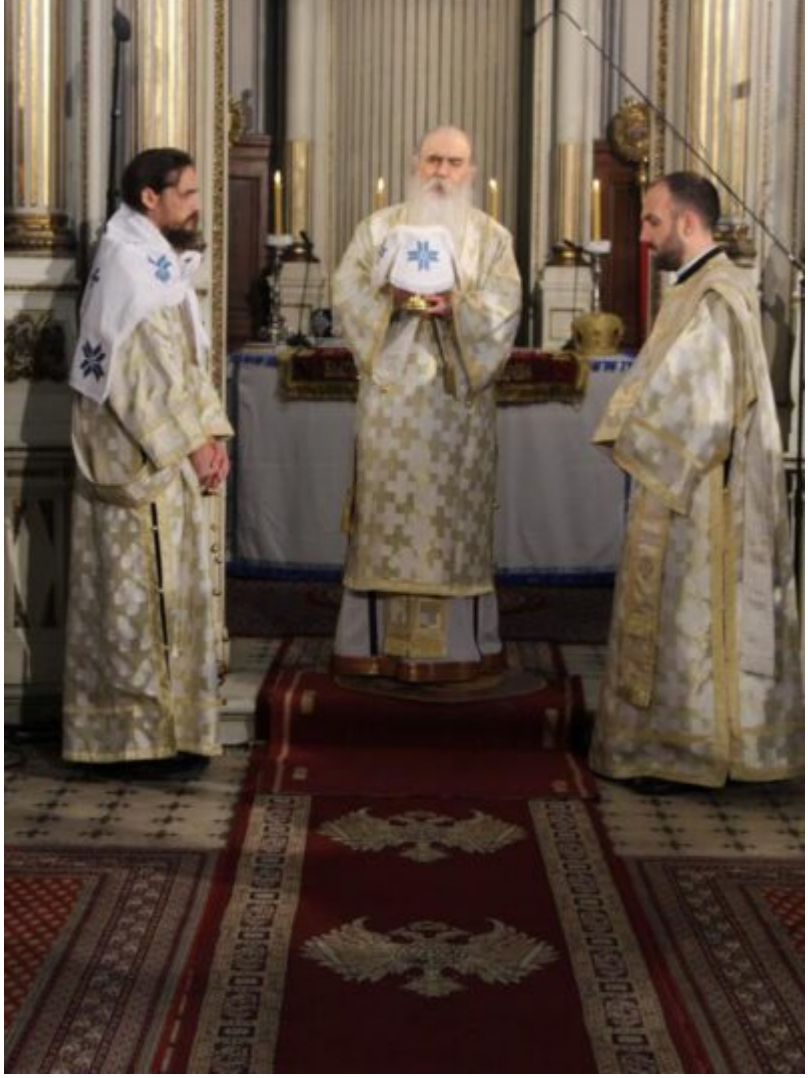








































eparhijabacka.info